

Пізня година

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Об вікно кажан крильми вдаряє,
все припишло, стихло, охолело.
Безвість манить нездійсненим раєм,
наче ртуть, спливає в жили холод.

Ходиш, ходиш, дивні тіні водиш,
з боєм родиться у серці пісня.
Поплили над світом чорні води
ночі.

Спати йди.

Година пізня.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/piznia_ghodyna